

Van: Pala <info@pala.be>
Verzonden: zaterdag 24 mei 2014 5:42
Aan: Nieuwsarchief
Onderwerp: Bezuinigen of net niet? Allebei fout! | Slechtste en beste landen om te werken

Wordt deze nieuwsbrief niet goed weergegeven? [Klik hier.](#)

24 May 2014

Bezuinigen of net niet? Allebei fout!

*De crisis bestrijden
en tegelijk de toekomst winnen,
dat is de inzet van de verkiezingen.*

Sinds de crisis ook in Europa toeslaat, is en blijft de dominante aanpak er één van bezuinigen, van inleveren van inkomen en van al wat het leven zekerder, mooier en waardevoller maakt. Die weg faalt volkomen. Voor wie wil horen, klinken er al snel waarschuwingen om de economie vooral toch niet kapot te besparen. Dat is een terechte kritiek. Maar een milder begrotingsbeleid biedt evenmin een echte oplossing. De crisis bestrijden en tegelijk de toekomst winnen, dat is de inzet.

De neoliberale oplossing bijt in de eigen staart

*Hoe 'normaal' is het dat huizen worden gestolen,
pensioenen afgepakt of iemand crepeert op straat tijdens een
bevalling?*

Wat moeten samenlevingen doen die het moeilijk hebben? De neoliberale aanpak van de crisis is doodsimpel (in alle betekenissen van dat woord): besparen. En dus bezuinigen tal van overheden die in budgettaire problemen verzeilen al tientallen jaren op alles wat van waarde is en weerloos is: openbaar vervoer, cultuur, pensioenen, onderwijs, gezondheidszorg, hernieuwbare energie... Maar hoe 'normaal' is het dat mensen hun pensioen wordt afgepakt, dat men banken toestaat hun huis te stelen, dat iemand crepeert op

straat tijdens een bevalling omdat ziekenhuizen werden gesloten en er vele tientallen kilometer extra moet worden gereden? Dat dit allemaal zelfs in Europa kan gebeuren, het continent dat al meer dan tweehonderd jaar geleden met het motto vrijheid, gelijkheid en solidariteit kwam, staat wereldwijd op onbegrip.

Een nooit geziene hold-up

Er woedt een politiek van altijd maar moeten inleveren die voortdurend wordt voorgesteld alsof het 'niet anders kan'. Deze gang van zaken versluiert volkomen wat het neoliberalisme werkelijk aanricht. Het laat de samenleving en haar overheden bloeden, het laat de reële economie en de gemeenschappelijke goederen leegzuigen, allemaal om geld te dragen naar de parasieten van de financiële wereld. Die eigenen zich welvaart toe die ze zelf niet voortbrengen, en die hen niet toekomt. Hun excessieve hebzucht en extreem kortzichtig financieel handelen kregen onterecht volledig vrij spel. Ze halen de economieën van hele landen onderuit, van Argentinië tot Spanje, en ontnemen ontelbare miljoenen een menselijk leven. Alsof dat nog niet genoeg is, stuwden zij economisch gedrag dat onze ecosystemen wereldwijd vernietigt. Die aantasting van onze planeet, ons grootste kapitaal, ondergraaft letterlijk onze toekomst doordat we minder welvaart zullen kunnen voortbrengen.

Wanneer dit losgeslagen financiële kapitalisme een sinds de jaren dertig van vorige eeuw ongeziene bankencrisis veroorzaakt in vooral de Verenigde Staten en Europa, slaagt het erin de torenhoge miljardenrekening volledig door te schuiven naar de staten. Het is een nooit geziene hold-up op de samenleving, regelrechte diefstal van geld, huizen, belastingen, jobs, uitkeringen, gezondheid en leven. Vervolgens – geschiedenisschrijvers gaan moeite hebben om dit geloofwaardig te kunnen neerschrijven – zal het neoliberalisme diezelfde staten verwijten dat ze nu wel heel diep in de schulden zitten en dus moeten bezuinigen. Ook daar zullen financiële concerns hun voordeel mee doen. Bovendien mogen ze van diezelfde staten zelfs grotendeels verder doen alsof er niets is gebeurd, ook dat lukt hen.

Alsof iemand die doodvriest vooral geen beschutting zal zoeken

Eigenlijk is het te gek om los te lopen, en toch is het de trieste realiteit. Net de neoliberale politiek die de crisis veroorzaakt, wordt naar voren geschoven als de oplossing om de crisis te

bestrijden. Hoe zou zoiets ooit kunnen lukken? Dat is alsof iemand die aan het doodvriezen is bij een tocht over een ijsvlakte, vooral geen beschutting gaat zoeken, maar nog verder de ijsvlakte opzoekt. Voor een goed begrip, dit is het verhaal van de 99 procent die zich laten aftroeven door de belangen van de 1 procent. Het neoliberalisme slaagt erin zijn manifeste falen te doen vergeten, zelfs na de zwaarste crisis te veroorzaken in tachtig jaar tijd. Zijn leugens regeren nog altijd zo sterk dat een groot deel van de 99 procent ze blijft geloven en daarmee kiest om zichzelf, familie en omgeving tekort te doen. Dit is des te merkwaardiger omdat dit neoliberalisme deze mensen oplicht, en velen zelfs in armoede en onmacht dompelt. Het is de onbegrijpelijke reactie die ik kreeg van een oud-politica in een LinksRechts debat 'Ja, het is waar dat deze politiek naar de economische afgrond voert... maar er is geen andere weg.' Voor wie zo denkt, zijn er dan ook geen politici meer nodig, er zouden toch geen keuzes te maken zijn... voor wie die nonsens wil geloven.

'We gaan ons toch niet kapot besparen'

Maar zelfs bij de economisch geschoolden zijn er ook die blijven nadenken en zich niet verkopen aan het financiële establishment. Vooral neokeynesianen hameren er altijd al op dat zware overheidsbezuinigingen in tijden van crisis totaal onverstandig zijn. Samen met onder andere neomarxisten vinden ze het een slechte zaak dat overheden alsmaar meer ontwapend worden om de economie waar nodig te reguleren en te sturen, en dat er een ontmanteling en privatisering gaande is van publieke bedrijven, gemeenschappelijke goederen en allerlei welvaartscheppende en herverdelende mechanismen, denk aan sociale zekerheid of faire belastingen. Ook overtuigde liberale economen die hun vak ernstig blijven nemen, kunnen niet om de vaststelling heen dat markten veel minder goed functioneren dan de dogma's van de neoliberale ideologie voorhouden. Sommigen sturen, zoals het ernstige wetenschappers past, hun overtuigingen en leerstelsels bij. Ook daar rijzen er stemmen die waarschuwen voor een totaal inefficiënt crisisbeleid dat door onverhoedse besparingen de economie in een neerwaartse spiraal drijft en de budgettaire gaten alleen maar groter maakt.

Hoe verontwaardiging beweging maakt

De in 2011 in het oog springende verontwaardiging van Indignados en Occupy mag dan grotendeels uit beeld zijn, deze bewegingen hebben een grote verdienste. Zij plaatsten

de ongelijkheid die wordt veroorzaakt door de neoliberale aanpak op de publieke agenda, inbegrepen de absurditeit van een crisisbeleid dat de economie om zeep helpt en in de eerste plaats onschuldigen straft met werkloosheid, armoede en moedwillig veroorzaakt ongeluk. Als velen anders zijn gaan denken over de crisis, dan hebben Indignados en Occupy die ommezwaai sterk in beweging gezet. Overigens is die verontwaardiging allesbehalve weg, zo kende in 2013 onder andere Brazilië een vurige opstoot van protest tegen een beleid dat wel een massa geld uitgeeft voor grootse sportmanifestaties maar de armen uit het oog verliest. Ook de Turkse bevolking liet stevig van zich horen in een strijd die losbrandde over de bestemming van een park in Istanbul. Het protest kante zich al snel tegen de uitverkoop van publiek goed als parken, bossen of stedelijk erfgoed aan privébedrijven. De verontwaardiging die opborrelt in tal van samenlevingen zal zich blijven manifesteren op de één of andere wijze, van protest tot het pratikeren van alternatieven die het neoliberalisme terugdringen. Maar, levensgrote 'maar', vele politieke beleidsvoerders, en zeker ook de Europese Commissie, blijven zweren bij de nepoplossing van alleen maar te willen bezuinigen, publiek goed te verpatsen en de begrotingen uit het rood te halen. Ze tonen zich intellectueel en politiek onmachtig om te begrijpen dat dit geen oplossing is, nog minder om te doen wat echt moet.

In die toestand verkeren we dus. Tal van politici weigeren te doorgronden wat de crisis veroorzaakt, weigeren de verantwoordelijken aan te pakken, voeren een financieel en economisch beleid dat iedereen schaadt behalve degenen die de crisis veroorzaken en zetten de toekomst van een heel continent op het spel. De conclusie is onvermijdelijk: dit is een abdicatie vanwege de politiek die velen terecht boos en zelfs woest zal blijven maken.

Correct maar totaal onvoldoende

Gelukkig wordt dus de roep om 'de economie niet kapot te besparen' almaar luider. De analyse dat overmatig hakken in de overheidsuitgaven een markteconomie die zelf al naar adem hapt helemaal zal versmachten is correct. Het alternatief om maar niet of zeker niet te diep te snijden in de budgetten, is in die barre economische omstandigheden verdedigbaar. Maar de volledigheid gebiedt om te zeggen dat dit alternatief – onnoemelijk veel beter dan de neoliberale diefstal – toch vooral onvoldoende is. Want ... **KLIK HIER** om het artikel volledig te lezen

Voordelen voor PALA lezers

We herinneren even aan de voordelen voor PALA lezers. Jullie kunnen volgende boeken van PALA | Global Society vzw voordelig aankopen.

van Verontwaardiging naar Verandering – € 6 en gratis verzending – [klik hier](#)

Van eiland tot wereld. Appèl voor een menselijke samenleving – € 12 i.p.v. € 19 en gratis verzending – [klik hier](#)

Coöperaties. Hoe heroveren we de economie? – € 14,90 en gratis verzending – [klik hier](#)

Slechtste en beste landen om te werken

Centraal-Afrika, Libië, Palestina, Somalië, Zuid-Soedan, Soedan, Syrië, Oekraïne.

U raadt het al, dit is geen rangschikking over waar het best om investeren is. Dit zijn de landen waar het slechts om werken is voor werknemers. Dikwijls wordt hun recht om zich te verenigen miskend. Of ze kunnen hun stakingsrecht niet uitoefenen. Soms is het specifiek voor migranten verboden om te staken.

Terwijl vele jobs steeds onzekerder zijn, wordt het zo wel heel moeilijk om aanvaardbare arbeidsvoorwaarden te bekomen.

En waar zijn mensen dan best af als het gaat om hun werknemersrechten? U verwacht wellicht een aantal Europese landen? Klopt, maar Groot-Brittannië, Spanje, Portugal of Oostenrijk behoren niet tot de top. Daartoe behoren wel Barbados, Zuid-Afrika, Togo en Uruguay.

Om het volledige rapport te lezen, [klik hier](#)

JA, IK WORD NU PALA 2 EURO STEUNGEVER

PALA.be werkt zonder subsidies. Met slechts 2 euro per maand verzeker ik de verdere uitbouw van PALA... [klik hier](#)

WERK MEE AAN EEN LEEFBARE WERELD Ben je tevreden over PALA ?

Mail hem dan door naar vrienden en kennissen.

Wil je geen enkele PALA missen,
om gratis in te schrijven, klik hier

BOUW MEE AAN EEN LEEFBARE WERELD Zie je onze initiatieven zoals de PALA brief, onze websites, boeken en DVDs wel zitten?

We willen graag nog meer doen.

Uw steun is welkom op
rekeningnummer 979-2186488-16
met vermelding "steun Global Society vzw"

Uitschrijven